

Az utolsó napok eseményei

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 19:5-6; Máté 23-24; János 12:20-26;
1Thesszalonika 4:16

„Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik” (Mt 23:12, RÚF).

A keresztény hit csúcspontja Jézus második eljövetele. Ennek fontos előzményei az első advent és a kereszthalál. A második advent nem történhetne meg az első eljövétel nélkül, ahogy az első eredménytelen lenne a második nélkül. Elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymásba, ha nem is időben, de céljukban, amely nem más, mint az emberiség megváltása és a nagy küzdelem befejezése. Az első eljövétel megtörtént, teljes lett és elvégeztetett; most vágyakozva és sóvárogva várjuk a második alkalmat.

Ezen a héten azt vizsgáljuk meg, amit Máté 23. fejezete közöl arról, ami Jézus utolsó felhívása volt néhány zsidó vezetőhöz. Megtérésre hívott, hogy fogadják el Őt, mert ez az egyetlen reményük a megváltásra. Utána Máté 24. fejezetében megnézzük, hogyan válaszolt a kérdésekre, amelyek azt firtatták, milyen előzményei lesznek a második eljövetelének. Az inkább ünnepélyes képből, amelyet itt felvázol Jézus, Jeruzsálem pusztulása és a visszajövetelt megelőző események összekapcsolódnak. Bármennyire nehéz is lesz az eljövétel előtti időszak a háborúkkal, az éhínséggel és az árulással, ígéretet kapunk, hogy a hívek *„meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel”* (Mt 24:30, RÚF). Más szóval, a sok szomorúság és vesződés ellenére is megvan minden okunk az örömről!

VAK VEZETŐK

Jézus maga vezette be Izrael népét Jeruzsálembe, erős kézzel és kinyújtott karral. Sasszárnyakon hozta ki őket Egyiptomból, hogy magához vezesse őket. „...*bár enyém az egész föld, valamennyi nép közül ti lesztek az én tulajdonom. Papok királysága és szent népem lesztek*” (2Móz 19:5-6, RÚF). Bizonyos értelemben Jézus megkérte Izraelt a szépséges Sínai-hegyen. Mózes második könyve elmondja, hogy a nép vezetői és vénei „*Látták Izráel Istenét: Lába alatt zafirkóféle volt, olyan tiszta, mint maga az ég... látták az Istent, amikor színe előtt ettek és ittak*” (2Móz 24:10-11, RÚF). Krisztus a szövetség poharát ajánlotta fel Izraelnek, ahogy egy férfi nyújtja a poharat választottjának, akit szeretne elvenni és szebb jövővel megajándékozni. Izrael elfogadta a poharat és azt mondta: *Igen, örökké veled akarunk élni az ígéret földjén.*

Mindezekkel a gondolatainkban olvassuk el Máté 23. fejezetét! Mit mond Jézus Izrael vezetőinek? Mire figyelmezteti őket? Ami pedig még fontosabb, milyen tanulságot szűrhetünk le a magunk részére abból, ami miatt kifejezetten korholja őket? Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nem követjük el mi is ugyanazokat a bűnöket?

Máté 23. fejezetében Jézus végső, elkeseredett felhívását fogalmazta meg, hogy megbékélésre hívja szeretteit, akik mégis elhagyták. Ő elfogadta döntésüket és elhagyta a házukat, a templomot. „*Íme, elhagyatottá lesz a ti házatok*” (Mt 23:38, RÚF). Amint Jézus kiment a templomból, az sivárrá, üressé és elhagyatottá vált, akárcsak a pusztaság, amelyben az Úr először mentette meg népét.

A megváltás történetének nagy eseménye következik be nemsokára, és ezek a vezetők, valamint azok, akiket megtévesztettek, el fogják szalasztani. Ugyanakkor mások, először zsidók, majd nem sokkal később pogányok is, elfogadják a Szentlélek vezetését, hogy tovább haladjanak a nagy munkában és Izrael elhívásában. Ők válnak Ábrahám igazi magjává, leszármazottaivá, és lesznek „*ígéret szerint örökösök*” (Gal 3:29, RÚF). Ma mi is ugyanahhoz a néphez tartozunk, ugyanazzal az isteni elhívással.

A VÉGIDŐK JELEI

Miután Jézus megdorgálta Izrael vezetőit, akik megtagadták Őt, János érdekes kérést jegyez le Jn 12:20-26 szakaszában. Krisztusnak hírt vittek néhány pogányról, akik azt mondták: „Jézust szeretnénk látni” (21. vers, RÚF). Ezek a görögök először Jézushoz hűségesek zsidóknak mondták el a kérésüket. Nem sokkal később hasonló dolog történt, csak jóval nagyobb léptékben: miközben néhány zsidó megtagadja majd, mások az Ige elsődleges eszközeivé válnak, akik által sok pogány jut el az istenismeretre. Különös, hogy a kérést közvetlenül azután fogalmazták meg, miután Jézus közölte a vezetőkkel: a házuk elhagyatottá válik. Az ő nemsokára átadja helyét az újnak, annak, ami mindig is Isten szándéka volt: a pogányok megváltásának, együtt a zsidókkal.

Mt 24:1-14 szakaszában milyen képet rajzol fel Jézus úgy a hűséges hívőkre, mint általában a világra vonatkozóan?

Jézus az itt leírtakat a neki feltett kérdésre válaszként fogalmazta meg, hogy mi lesz a jele a második eljövételének és a világ végének. „Tanítványainak adott válaszában Jézus nem választotta el egymástól Jeruzsálem pusztulását eljövételének nagy napjától. E két eseménynek a leírását összevegyítette. Igen, ha Jézus úgy tárta volna fel tanítványai előtt az eljövendő eseményeket, ahogy azokat Ő látta, akkor bizony tanítványai nem tudták volna elhordozni a látványt. Irántuk való irgalmában a két nagy valóságos időszak leírását egybeolvasztotta, és hagyta, hogy a tanítványok maguk jöjjenek rá értelmére... Jézus ezt az egész magyarázatot nemcsak a tanítványai számára adta, hanem azok számára is, akiknek majd a föld történelmének ebben az utolsó időszakában kell élniük” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1990, Advent Kiadó, 531-532. o.).

Egy dolog egészen világos Jézus válaszában: azok az események, amelyek az eljövételéhez vezetnek, közel sem kellemesek. Jézus mondandója nem utópisztikus, nem beszél ezeréves békebirodalomról a földön. Háború, árulás, természeti katasztrófák, az egyház üldözése, hamis krisztusok és még hamsabb testvérek szerepelnek felsorolásában. A legpozitívabb dolog, amit megemlít itt, hogy „Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon” (Mt 24:14, RÚF).

Mt 24:13 versében Jézus kijelenti: „*aki mindvégig kitart, az üdvözül*” (RÚF). Mit tehetünk azért, hogy lelkileg erősek maradjunk a próbák között, amelyek könnyen elcsüggeszthetnének vagy feladásra készíthetnének? Láttuk, hogy másokkal már megtörtént mindez. Miért nem álltathatjuk magunkat azzal, hogy mi védettséget élvezünk ezek ellen?

MENEKÜLÉS JERUZSÁLEMBŐL

Olvassuk el Mt 24:15-22 verseit! Miről beszél Jézus az Igében? Milyen képet vázol fel válaszképpen a neki feltett kérdésre?

A „pusztító utálatosság” kifejezés alatt általában egy bizonyos szent dolog meggyalázását, megszenteltségtelenítését értjük. Jézus egyértelműen beszélt Jeruzsálem lerombolásáról, amely Kr. u. 70-ben bekövetkezett. Amint láttuk szerdán, Jézus vegyítette az erről az eseményről elmondottakat a világ állapotának leírásával, ami második eljövetele előtt lesz jellemző. „Krisztus a megátalkodott, hitetlen, lázadó és Isten büntető ítélete elé siető világ szimbólumát látta Jeruzsálemben” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 21. o.).

Még az elhagyatottsága idején is arra koncentrált az Úr, hogy megmentsen mindenkit, akit menthető. *Lukács evangéliumában* lényegében azt mondja a tanítványoknak, hogy *mielőtt a „pusztító utálatosság” megjelenik, meneküljenek el: „Amikor pedig látjátok, hogy Jeruzsálemet ellenséges seregek kerítik be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített annak pusztulása. Akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, és akik a városban vannak, menjenek ki onnan, akik pedig vidéken vannak, ne menjenek be oda. Mert ezek a bosszúállás napjai, hogy beteljesedjék mindaz, ami meg van írva”* (Lk 21:20-22, RÚF).

Amikor látták a keresztények Jeruzsálemben mindezeket megtörténni, Jézus figyelmeztetése szerint elhagyták a várost, miközben a zsidók többsége ottmaradt és elpusztult. Egyes becslések szerint több mint egymillió zsidó esett el a város ostromakor, és több mint kilencvenhét ezren fogságba kerültek. „Azonban egy ideiglenes fegyvernyugvás alkalmával, amikor a rómaiak váratlanul szüneteltették Jeruzsálem ostromát, minden keresztény elmenekült, és állítólag egy sem vesztette az életét. A Jordántól keletre, egy hegy lábánál fekvő városban, Pellában találtak menedéket, mintegy 27 kilométerre délre a Galileai-tengertől” (*The SDA Bible Commentary*. 5 köt., 499. o.).

Emlékezzünk vissza egy olyan esetre, amikor valaki figyelmeztetett valamire, majd a nagy rémületre, amikor elérkezett az idő, és rájöttünk, hogy nem figyeltünk eléggé! Miért olyan életbe vágó, hogy ne csak az Istenben kapott csodálatos ígéretekre, de az általa megfogalmazott figyelmeztetésekre is odafigyeljünk?

JÉZUS MÁSODIK ELJÖVETELE

Máté 24. fejezetében találjuk Jézus válaszát azokkal a jelekkel kapcsolatban, amelyek az eljövételére, vagyis uralmának az érkezésére utalnak.

Még mire figyelmeztet Jézus az eljövételét megelőző eseményekkel kapcsolatban, és hogyan tekintettek ezekre a történelem folyamán (Mt 24:23-26)?

Világi perspektívából nézve Jézus csupán egy galileai vándorprédikátor volt, akinek alig maroknyi követője akadt. Akkor hogyan beszélhetett arról, hogy sokan jönnek majd az Ő nevében, Krisztusnak adva ki magukat? Mégis pontosan ez történt a múltó évszázadok alatt, ahogy napjainkban is, ami újabb ékes bizonyítéka annak, hogy Isten Szava igazság.

Olvassuk el Mt 24:27-31 verseit! Hogyan írja le az igehely a második eljövételt? Mi fog történni az esemény folyamán?

Jézus, miután arra figyelmeztetett, hogy sokan jönnek majd hamis krisztusként az Ő nevében, leírja, milyen lesz a tényleges eljövetele. Először is személyes és valóságos lesz. Maga Jézus Krisztus tér vissza a földre. A kijelentés, hogy „...*maga az Úr fog alászállni a mennyből*” (1Thessz 4:16, RÚF), nyilvánvaló cáfolat azokkal a tanításokkal szemben, amelyek szerint Krisztus visszatérése nem valóságos, vagy, hogy ez csupán csak egy új korszak kezdete lenne az emberiség történetében. Az eljövétel látható lesz, akár a villámlás, amely átszeli az eget. „...és minden szem meglátja őt” (Jel 1:7). A trombita a leírás szerint hangos lesz, elég hangos ahhoz, hogy még a halottak is felébredjenek. A legfontosabb pedig az, hogy míg az első eljövétel Jézus önként vállalt alávetettségről szólt, a második alkalommal már dicsőséges Királyként érkezik (Jel 19:16), mint aki győzelmet aratott minden ellensége (és a mi ellenségünk) felett (1Kor 15:25).

A világban annyi a zavar és a bizonytalanság a jövővel kapcsolatban, mi hogyan nyerhetünk személyes erőt és reményt a második visszajövetel ígéretéből?

június 9.

„VIGYÁZZATOK TEHÁT!”

Jézus visszajövele minden keresztény reménység csúcspontja; mindannak a beteljesedése, amit ígéretként kaptunk. Enélkül mi értelme lehetne bárminek? Elporladnánk a földben, mint mindenki más. A második advent és mindaz nélkül, amivel az esemény együttjár, a hitünk teljes egészében csak hazugság és színjáték lenne, és minden igaz lenne, amit a hitünk kritikusai és gúnyolói felhoznak ellene. Nem csoda, hogy Jézus visszajövetelére vágyakozva egyes keresztények elkezdenek dátumokat kijelölni az esemény bekövetkezésére. Végtére is tényleg olyan sok múlik Jézus visszatérésén! Persze jól tudjuk, hogy téves volt minden eddigi megívendőlt dátum Jézus visszajövetelére vonatkozóan.

Hogyan világitanak rá Mt 24:36, 42 versei arra, hogy a dátumokat számológatók rossz úton járnak?

Mivel nem tudjuk pontosan, mikor jön el Jézus, azt az utasítást kaptuk, hogy legyünk mindig készen: „vigyázzatok tehát!”

Olvassuk el Mt 24:42-51 verseit! Mit mondott Jézus, mit jelent vigyázni és készen állni a második adventre?

Jézus félreérthetetlenül kijelentette: nem tudjuk, mikor jön vissza. Sőt, akkor érkezik el, amikor éppen nem számítanánk rá. Ezért mindig készen kell állnunk az érkezésére, az eljövetelére. Úgy kell élnünk, mint akikhez bármelyik pillanatban megérkezhet, még ha nem is tudjuk, pontosan mikor. Amikor úgy gondoljuk: *Van még idő, sokára jön vissza, még élhetek egy darabig a vágyaim szerint*, pontosan az a hozzáállás jellemez, ami ellen Jézus óva intett.

Törekednünk kell arra, hogy hűségesek maradjunk, mégpedig az Isten iránti szeretetből, az általa igaznak ítélt dolgokat téve, függetlenül attól, mikor jön vissza. Merthogy a visszatérésre vonatkozó szövegeket nézve, különösen azokat, amelyek azok ellen szólnak, akik rosszul bánnak másokkal, nem az számít igazán, mikor jön vissza Jézus. Az ítélet előbb vagy utóbb, de biztosan bekövetkezik.

Jézus visszatérésében hívő hetednapi adventistaként hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nem követjük el a „gonosz szolga” hibáját, akár csak burkoltan is?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

A Máté 24. fejezetében található történetek összefüggésében a következőket is kijelentette Jézus: „Bizony mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindez meg nem történik” (34. vers, RÚF). Ez a rész sokakat összezavar, hiszen nyilvánvaló, hogy a felsorolt események nem egy generáció alatt mentek végbe. Dr. Richard Lehmann, a *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology* című könyv szerzője azt mondja, hogy a „nemzedéknek” fordított görög szó megegyezik a héber *dór* szóval, amit gyakran használnak egy bizonyos embercsoport vagy osztály megnevezésére, mint a „dacos és lázadó nemzedék” esetén (Zsolt 78:8, RÚF). Így Jézus a szó használatakor nem időre, időszakra utalt, hanem gonosz emberek csoportjára. „Összhangban az Ótestamentummal, Jézus időbeli jelentés nélkül használhatta az »ez a nemzedék« kifejezést, hogy az emberek egy osztályára utaljon. A gonosz nemzedékbe beletartozik mindenki, akinek az ismertetőjegye a gonoszság (Mt 12:39; 16:4; Mk 8:38)” (*The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*. Hagerstown, 2000, Review and Herald® Publishing Association, 904. o.). Más szóval, a gonoszság a világban marad az idők végéig, egészen Jézus visszajöveteléig.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Hetednapi adventistaként hogyan kezeljük Jézus második eljövetele látszólagos késésének kérdését? Vajon a korábbi adventista generációk nem abban hittek, hogy a Megváltó még az ő életükben visszatér? Nem így vagyunk ezzel mi is? Vajon nem várhatnánk, hogy Jézus egy bizonyos időperióduson belül végre visszatérjen? Hogyan találhatjuk meg a helyes egyensúlyt a második adventtel kapcsolatban? Hogyan kerülhetjük el, hogy „gonosz szolgálkává” váljunk, miközben nem esünk a másik végletbe sem, akik minden újsághír címében az azonnali vég jelét vélik felfedezni? Milyennek kellene lennie a helyes hozzáállásnak azok között, akik Jézus második eljövetelére várnak?
2. Olvassuk el újra, milyenek írja le Jézus a második adventet! Miben különbözik ez egyéb, népszerű elképzelésektől? Figyelembe véve, milyen világosan tanít a témában a Szentírás, hogyan hihetnek sokan mégis olyan elgondolásokban, amelyek ellentétesek az Igével? Milyen érveket hoznak fel eszméik védelmében, és milyen válaszaink lehetnek nekünk ezekre?
3. Miként tanulhatunk meg együttélni a késéssel? Hogyan kezelték ezt a bibliai szereplők, és mit tanulhatunk tőlük? Például József, Ábrahám és Sára, Kaleb és Józsué? Ugyanakkor mit mond el Jel 6:9-10 a késéssel kapcsolatban?

PÁSKULYNÉ KOVÁCS ERZSÉBET: MARADJ VELEM

Uram! Maradj velem, ha viharban járok,
ha csendes alkonyon megnyugvást találok:
maradj velem!

Te maradj velem, ha ijeszt a félelem,
ha a hazug nyelvek hízelkednek nekem:
maradj velem!

Te maradj velem, ha éjbeszáll az este,
s magányomban szívem valakit keresne:
maradj velem!

Ha megtanít sírni ez a múltó élet,
s szívem fájdalomában még valamit kérek:
maradj velem!

Te légy a minden, mindenekben nékem,
élet a halálban: s halálom énnekem.
Óvó kezed takarja életem,
a síron túl is: Uram, Te légy velem!